

Telegraful P

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

<p>Abonamentul: Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.</p>	<p>Prețul inserțiilor un șir petit 10 Lei pentru o dată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
--	--	--	---

Praznicul dela Pelisor Sfințirea bisericii celei noi

În ziua a doua a praznicului Pogoririi Duhului Sfânt din acest an, I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae a pogorit din Cetatea de reședință a Mitropoliei ardelenene în mijlocul credincioșilor dela sate. O astfel de coborire a lerarului este împreună totdeauna cu o bogată coborire a darurilor sfințitoare asupra credincioșilor din parohiile noastre. În formă nevăzută limbile de foc ale Duhului Sfânt se coboară și astăzi asupra lumii prin lerarhi, prin acești urmași direcți ai sfinților Apostoli.

Belșugul de soare și lumină, revărsată peste natura atât de surzătoare, în urma adăpării din cupa dătătoare de viață a ploilor de vară, a contribuit mult la mărirea sărbătorii, la creșterea strălucirii praznicului dela Pelisor.

Primirea făcută I. P. Sf. Sale

Parohiile prin cari a trecut lerarul, urmat de suita Sa, au presărat flori pe cale și au urat Stăpânului bun sosit, căci «bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului».

La Ighișul-Vechiu, unde sosise întru întâmpinarea I. P. Sf. Sale și dl Prefect al județului Târnava-Mare, ca și la Bârghiș, dreptcredincioșii noștri creștini au împodobit drumul și casele pe lângă flori și ramuri verzi și cu covoare și tot felul de țesături și cusături artistice românești.

Pe hotarul comunei Pelisor un număr mare de călăreți, îmbrăcați în cele mai pitorești costume naționale, împodobiți cu flori și tricolor, cu steaguri și prapori, așteptau sosirea I. P. S. Sale și a celorlalți oaspeți. În sunet de clopote și încadrați de peste 40 voinici călăreți, înalții oaspeți au fost conduși în parohie. Pelisorul era întreg îmbrăcat în haine de sărbătoare. Cele mai variate costume din localitate și din întreg jurul, cele mai artistice țesături și cusături au fost scoase de prin lăzile harnicelor gospodine pentru înfrumșetarea parohiei. Era manifestarea sufletului ortodox și românesc în tot cecece are el mai curat și mai sărbătoresc, era primirea caldă și înălțătoare cum numai neamul nostru știe să primească. Doi protopopi, douăzeci de preoți și doi diaconi, îmbrăcați în ornate de liturgie, au ieșit cu crucea și cu sfânta Evanghelie întru primirea Stăpânului. Autoritățile L-au întâmpinat după datina veche și plină de simbol, cu pâine și sare. A vorbit în numele parohiei preotul Ilarion Muntean și în numele comunei Primarul. Le-a mulțumit tuturor I. P. S. Sa. Erau de față și reprezentanții celorlalte confesiuni.

Služba sfințirii bisericii

După cuvântările de primire și prezentările de cunoaștere, I. P. S. Sa,

urmat de masa de credincioși, veniți de prin toate parohiile apropiate și îndepărtate, s'a îndreptat spre noua biserică.

Clădirea, realizată în stil bizantin, se impune dela prima vedere. Este o înfăptuire măreață și destul de îndrăzneată pentru puterile unei parohii rurale.

Ajunși în fața bisericii s'a început îndată slujba sfințirii. Rugăciunile speciale și întreg ceremonialul târnosirii noului așezământ de închinare a impresionat puternic pe credincioși. Cei mai mulți dintre ei asistau pentru prima dată în viața lor la slujba specială de sfințire a bisericii și în general la slujba arhierescă. Plini de cucernicie credincioșii s'au rugat stăruitor lui Dumnezeu în tot timpul slujbei.

Cele două coruri, cel din Agnita, condus de preotul E. Pora și cel din Ighișul-Vechiu, condus de învățătorul Constantin, au cântat frumos; primul la slujba de sfințire și al doilea la sfânta liturghie.

Predica Arhiepiscopului

La sfârșitul liturghiei I. P. S. Sa a vorbit poporului cu multă putere de convingere și cu tot atât de multă căldură sufletească. A arătat pe larg credincioșilor cât de mare este valoarea sufletului în comparație cu toate celelalte lucruri din lume, a arătat datoria creștinului de a purta grijă de îmbogățirea vieții sale sufletești, a arătat apoi semnificația creștină și rostul pedagogic al încercărilor prin care trec toate neamurile pământului în zilele noastre, precum și datoria ce o avem față de patrie și față de conducători. Prin istorioare și asemănări potrivite și prin întrebuintarea expresiunilor celor mai proprii înțelegerii sătenilor cuvântarea înalțului lerarh a fost deosebit de intuitivă, vie și bogată în rodiri duhovnicești. Poporul, adunat în număr atât de mare încât chiar biserica cea nouă s'a dovedit neîncăpătoare, sorbea cu sete sfântă cuvântul de învățătură al Arhiepiscopului. După atâtea ore de slujbă și după aproape o oră întreagă de predică nimeni nu arăta nici un semn de oboseală. Cuvântul înaripat și măestrit al I. P. S. Sale înălța sufletele tuturor spre cerul nădejdelor curate, făcând să uităm de cele ale trupului și ale vieții trecătoare.

Masa comună

După terminarea serviciului divin a avut loc în localul școalei primare o masă comună.

I. P. S. Sa a arătat, în vorbirea ținută și cu această ocazie, încrederea nelimitată pe care o are în viitorul Neamului și al Țării noastre, încrederea pe care o are și o avem toți în tineretea și elanul Maiestății Sale Regelui Mihai I și în înțelepciunea și

vieția Domnului Mareșal Ion Antonescu, conducătorul Statului. Nici o putere din lume nu va fi în stare să ne împiedece realizarea idealului național și nici o pace nu va putea să dureze fără respectarea drepturilor noastre românești.

A subliniat calitatea neamului nostru care înalță și sfințește biserici în timp ce alte neamuri distrug locașurile sfinte și alungă pe Dumnezeu din sufletele lor.

A mulțumit vrednicului preot local și credincioșilor parohiei pentru străduința, pentru jertfa și dragostea arătată în munca de zidire a bisericii și în primirea făcută tuturor oaspeților.

Dl Prefect al județului, dl colonel Antohi a vorbit în numele județului Târn.-Mare, arătând bucuria deosebită pe care o simt toate autoritățile și cetățenii pentru prilejul de-a avea pe I. P. S. Sa ca oaspe distins în mijlocul lor.

Pr. consilier Dr. Sp. Căndea a mulțumit dlui Prefect, dlui Primar și în general tuturor autorităților administrative pentru ajutoarele date și pentru dragostea arătată față de lucrarea de zidire a casei lui Dumnezeu.

A mai vorbit păr. prot. dela Dumbrăveni, preotul greco-catolic dela Pelisor și reprezentantul bisericii evanghelice lutherane din localitate.

Înțelepțește a vorbit apoi harnicul nostru preot din Pelisor păr. Ilarion Muntean, mulțumind lui Dumnezeu pentru întreg ajutorul dat, mulțumind I. P. Sf. Sale pentru dragostea și osteneala de a fi venit și sfințit noua biserică și în general tuturor binefăcătorilor sfintei biserici și tuturor oaspeților veniți să se bucure împreună la acest praznic deosebit din parohia Pelisor.

Primatul spiritului în istorie

Războiul actual a stârnit discuții ample și pasionate cu privire la factorii dinamismului creator de istorie. În aceste discuții, cei mai mulți au pus apăsul pe economic, pe biologic sau pe tehnic, lăsând în umbră spiritul sau desconsiderându-l aproape total. Cum această poziție este foarte greșită și ca atare poate să aibă repercursiuni practice dezastruoase în viața unui neam, rândurile de față își propun s'arate locul ce i se cuvine spiritului în devenirea istorică. Cecece vom face pornind dela cercetarea factorilor dezvoltării istorice, pentru a putea plasa spiritul la locul convenit în ansamblul acestor factori.

Adevărata istorie este o colaborare armonică între Cer și pământ, între Dumnezeu și om cu toate condițiile dezvoltării vieții acestuia. Factorul primordial și capital al istoriei este Dumnezeu, care prin creațiune și providență întemeiază posibilitatea vieții istorice. Căci existența și puterile creatoare de istorie ale omului, precum și toate celelalte elemente care constituie cadrul sau arena desfășurării evenimentelor istorice, se

Întoarcerea spre casă

Cu deplină mulțumire în suflet, pentru tot cecece Dumnezeu a dăruit și oamenii au putut să realizeze cu acest ajutor de sus, I. P. S. Sa și suita care l-a însoțit, s'a întors spre reședința mitropolitană din Sibiu.

Trecerea Stăpânului prin atâtea sate, dela Pelisor și până la Sibiu, a fost un nou prilej de manifestare a dragostei credincioșilor față de Arhiepiscopul lor și în același timp un nou prilej ca I. P. S. Sa să împartă cu inimă caldă și cu mână largă părintească daruri duhovnicești fiilor săi sufletești. Multe sute de cărți de rugăciuni au fost sămănate direct de către I. P. S. Sa prin toate satele și pe întreg drumul întoarcerii spre casă. În special copiii și tinerii, întâlniți în această zi de sărbătoare pe ulițele satelor și pe drumurile câmpiilor înflorite, s'au împărțit toți din aceste daruri ale Arhiepiscopului.

Tot în acest drum I. P. S. Sa a ținut să se abată prin comuna Daia, jud. Sibiu, spre a vedea și a se interesa deaproape de biserica cea nouă, ridicată în această parohie.

Cu destule ostenele trupești dar și cu mari bucurii sufletești, cu semănături pline de sânguință dar și cu bogate roduri duhovnicești s'a încheiat misiunea I. P. S. Sale din ziua a doua a Praznicului Cincizecimii din anul Domnului 1943. Pentru tot ce s'a făcut dăm slavă lui Dumnezeu și rugându-L zicem: Intru mulți ani I. P. Sfințite Stăpâne, cu tot atâtea puteri de muncă și cu tot atâtea dragoste pentru fiii cei duhovnicești și în viitor ca și în prezent!

Pr. Sp. C.

reduc în ultima instanță la creațiunea și pronierea divină a lumii. De aceea o istorie demnă de menirea omului nu-i posibilă fără Dumnezeu.

Al doilea factor constitutiv al dinamismului istoric este omul împreună cu toate elementele telurice care condiționează viața sa pe plan înalt. E adevărat, că zestrea naturală și posibilitatea activării acesteia în dinamism de credință și faptă istorică este un dar dela Dumnezeu, însă întrebuintarea acestui dar și ascultările față de chemările Cerului pronietor de istorie, sunt condițiuni care constituie un element integrant al vieții istorice, *elementul uman*. Prin urmare, fără om istoria nu se poate concepe.

În dezvoltarea istorică, omul e angajat cu toată ființa și cu toate puterile sale sufletești și trupești. Cu alte cuvinte, în dinamismul creator de istorie e activ întreg omul, adevărat și spiritul și biologicul din el.

Așa fiind, cheia care duce la deslegarea problemei ce ne preocupă este raportul dintre psihic și fizic, cele două componente fundamentale ale vieții umane. Definirea raportului

dintre acestea înseamnă implicit definirea locului spiritului în viața istorică.

Potrivit precizării bergsoniene, între suflet și trup există un raport de solidaritate reciprocă. De aceea în viața pământească aceste două componente ale vieții umane apar în raport de coexistență și de interdependență funcțională corelațională. Ele se condiționează reciproc nu numai în însăși intrarea în existență, ci și în desvoltarea ulterioară și în funcțiunile normale ale lor. Această desvoltare în condiționalitate reciprocă înseamnă că *colaborarea lor este un fapt normal și natural, un fenomen organic și dominant*. Funcțiunile lor sunt diferite dar condiționarea reciprocă și organic în desfășurarea integrală armonică a vieții omenești, încât omul nu-i om întreg și factor al desvoltării istorice decât prin ambele elemente constitutive ale ființei sale.

Cu toate acestea, calitatea ambelor de determinant reciproc al desfășurării integrale și armonice a vieții omenești nu înseamnă o egalitate ierarhică. Ca element primar și principal al vieții (el cuprinde în sine scânteia vieții), *sufletul este elementul ființial și creator al vieții omenești* (el grupează materia în jurul său spre a da naștere unei ființe omenești), trupul este numai un instrument al vieții și nicidecum un element ființial al vieții și creator de viață. Prin urmare, primatul îl deține sufletul, întrucât viața umană rezidă ființial în spirit și nu în materie, în suflet și nu în trup. Trupului îi revine calitatea de instrument al sufletului și cu cât acesta va avea, în trup, un instrument mai apt pentru servirea la împlinirea unor funcțiuni normale mai înalte, cu atât vor fi realizate forme mai deplene de viață. Evident, produsele spirituale depind ființial și funcțional de suflet, dar depind funcțional și de trup, care servește sufletului ca instrument de manifestare. Cu aceasta nu vrem să spunem că funcțiunile spirituale depind exclusiv de condițiile fizice, ceea ce ar contrazice adevărul că sufletul este suportul și determinantul principal al spiritualității, iar trupul vine abea pe al doilea plan.

Aplicând aceste precizări la problema ce ne preocupă, constatăm că fapta istorică țâșnește din suflet, dar e condiționată în producerea și concretizarea ei de elemente spirituale, materiale și psiho-fizice. *Ambianța vitală, în care odrăștește și se maturizează fapta istorică, o consitue spiritul și materia totodată*. Instrumentul de factură superioară al dinamismului istoric este spiritul, iar materia numai un in-

strument inferior și totuși cu rol determinant în desvoltarea istorică. Cu alte cuvinte, în dinamismul uman al istoriei *suportul și determinantul principal este spiritul*, iar rolul materiei deține abia al doilea plan.

Baza istoriei adevărate este spiritul. «Eul» uman este — în colaborare cu Cerul — isvorul voluntar și puterea creatoare de istorie. Adâncul sufletesc este puterea creatoare a omului, izvorul nesecat al vieții omenești, de acolo crește fapta umană printr'o colaborare continuă a condițiilor și împrejurărilor externe, care au o funcțiune de ocaziune și care oferă instrumentul material de realizare practică. Din spirit vin impulsuri și energii creatoare de istorie, dar puterile spirituale se manifestează prin trup și se concretizează prin elementele materiale din lumea înconjurătoare.

De aceea e absurd să spunem, că fenomenele istorice se reduc exclusiv la spirit. Dimpotrivă, cauzalitatea imanentă a procesului de desvoltare istorică se datorește unui complex de elemente și condiții spirituale și materiale care toate la un loc — influențând concomitent, dar în mod și grad diferit — dau o unitate organică sau vitală, care-i mediul vital al faptei istorice. *Factorul hotărâtor și primordial rămâne spiritul*, care însă — deși imaterial — prin trup răsbate în lumea exterioră și și concretizează realizările puterilor sale prin elementele acesteia. Astfel este foarte justă afirmația lui Erich Seeberg: «Istoria este întâmplare spiritualizată, după cum invers spiritul este deplasarea concret numai în întâmplarea istoriei». (Menschwerdung und Geschichte. Stuttgart, 1938, pag. 4).

Dacă fenomenul istoric nu se poate reduce exclusiv la spirit, atunci cu atât mai puțin la materie. Căci ordinea spirituală creatoare de istorie e transcendentă realităților pur materiale. Fenomenul istoric nu-i un act mecanic și inconștient al materiei în-insufletețe, ci procesul liber și conștient al personalității creatoare, pe care materia nu-l poate naște și nici întreține numai cu puterile sale proprii.

Elementul caracteristic al istoriei e conștiința și libertatea, unde lipsesc, acolo nu-i istorie. De aceea universul fizic și animalele n'au istorie, pentru că viața lor nu-i nici inconștientă și nici liberă, ci decurge inconștient și mecanic în baza unui proces natural. Ori, viața istorică e viața conștientă și care se decide în fiecare clipă. Conștient de menirea istorică, omul se ridică, prin deciziune liberă, din sfera

vieții animalice în aceea a unei vieți a spiritului. Viața a adevărat istorică implică în sine, în mod inerent, hotărâri și încordări eroice, o rupere din angrenajul unei vieți ce decurge biologic. Dar viața istorică mai cere o înaltă spiritualitate și credință. Prin acestea, ne ridicăm de pe linia orizontală a unei vieți minore la înălțimea unui ideal și la împlinirea istorică a umanității. Ori, toate aceste însușiri care definesc specificul vieții istorice nu se pot explica material și nici nu se pot reduce exclusiv la materie.

La lumina acestor precizări și considerațiuni, se observă limpede cât de eronată este teza *materialismului istoric*, care reduce cauzalitatea devenirii istorice și a progresului cultural exclusiv la materie, la economic. Nu ideile morale, juridice sau filosofice determină mersul istoriei universale și desvoltarea culturală, ci relațiile sau împrejurările economice. Acestea-s impulsul propriu și cauza ultimă a transformărilor sociale. Ascensiunea istorică și culturală e condiționată direct de urcarea continuă a puterilor de producție. Morala, dreptul și filosofia n'au desvoltare de sine stătătoare, ci-s numai diferite forme în care se reoglindește, în conștiința contimporanilor, felul actual de producție a bunurilor.

Dar teza aceasta nu rezistă deloc criticii obiective. Pe lângă considerațiunile de mai sus care constituie un criteriu de apreciere a acestei teorii, mai observăm următoarele: 1. Ideile înalte, care arcuesc cupola concepției spiritualiste de viață, au o influență puternică asupra activității umane și anume independent de împrejurările economice. Căci condițiile economice se schimbă din loc în loc, iar religia și moralitatea sunt un bun comun al tuturor oamenilor. Nu numai atât, ci istoria ne arată că de cele mai multe ori ideile religios-morale au fost cauza adâncă a schimbărilor economice și sociale. De pildă, întreaga viață economică și socială a poporului evreu a fost condiționată și purtată de o credință religioasă. Iar ivirea creștinismului a schimbat radical fizionomia economică și socială a lumii. Să ne gândim numai la învățătura despre datoria și valoarea muncii, la desființarea sclaviei, la ridicarea demnității femeii, la reorganizarea familiei și la crearea diferitelor instituții de caritate și milă creștină. Așa încât, dacă cercetăm întreaga istorie, observăm că ideile religioase și morale au determinat mersul desvoltării omenești cel puțin tot așa de mult ca și împrejurările economice.

2. Teza materialismului istoric uită că viața spiritual-morală are con-

dițiile ei proprii de existență și că urmează propriile-i legi. Dovadă despre aceasta, este și faptul că tradițiile și obiceiurile popoarelor au rămas aceleași, cu toate schimbările economice din viața lor.

Slăbiciunea concepției materialismului istoric constă în accentuarea unilaterală și exagerată a rolului materiei și economicului în desvoltarea istorică, dar mai ales în eliminarea totală a puterilor spirituale din procesul de desvoltare istorică și culturală a omenești.

Mai puțin grave și totuși eronate sunt și teza tehnicismului și aceea a biologismului. Nici tehnica și nici biologicul nu primează în dinamismul creator de istorie. Căci în tehnică principalul este invenția, care-i un produs al spiritului, iar pe de altă parte, în războiul de pildă, mijloacele tehnice cele mai desăvârșite rămân neputincioase și infructuoase fără spiritul combatant și eroic al soldatului. Cât privește biologismul, viața, oricât de bune condiții de desvoltare ar avea, fără ancorarea în spiritul religios nu-i dinamică și mai ales nu atinge un ideal înalt; biologismul îmbinat cu rasismul, foarte înrudit lui, cade în egoism, antropocentrism, ateism și sterilitate.

În concluzie, fără a neglija sau diminua rolul materiei, trebuie să spunem: *Dinamismul creator de istorie rezidă primordial în spirit; el este factorul fundamental și principal și ca atare el deține primatul*.

Aplicând această concluzie la neamul nostru, ne dăm seama cât de justă este afirmația unei proeminente personalități a vieții noastre bisericesti și naționale, că *chezașia birușinii noastre depline și definitive este păstrarea sufletului românesc în plenitudinea integrală a spiritualității sale specifice*. Aceasta ne garantează supraviețuirea în istorie și asistența Proniei divine în făurirea destinului istoric al neamului românesc.

Preot Dr. CORNELIU SĂRBU

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericască. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICODESCU al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 560.

* FOIȘOARA *

Nu vă potriviți veacului acestuia

Studenților mei

— Ce cauți tu în astă lume, inimă trudită, frunte crestată de griji, tinerețe adeseori prea tristă pentru prlmăverile vârstei tale?

Istoria omenești, dragii mei prieteni de sbucium și gând înnoitor, e plină de urmele înfrinate ale atâtor înși cari n'au avut nici un răspuns la această întrebare, cenî se' pune masiv, categoric, brutal uneori flecăriuia din noi, în momentul de răscruce al ivirii zorilor maturității. Sau dacă au avut unul, articulat cu promptitudinea ușuratică ce nu mai poate fi virtute, cu atât mai rău. Tot atât de promptă și de necruțătoare a trebuit să fie și răsplată ce și-au agonisit-o.

Tinerețea, spunea de-unăzil, la Universitate, luminatul nostru Chiriarh, este vârsta deciziunilor cari hotărâsc definitiv linia de orientare ulterioară a întregii vieți. Și cu drept cuvânt,

Et in Arcadia ego... Am trecut și noi, povățuitorii voștri de fiecare clipă, prin această zodie fericită, mai prielnică decât oricare alt anotimp al vieții temerarelor încordări în adâncuri cari clarifică irevocabil chipul văzut și tainic al omului copt de după aceea. Aici, înainte de această mese întinse de pe fața căreia și se imbie spre alegere paie, fân, argint, aur, pietre scumpe, îți dai seama că dacă'n leagăn deschizi doi ochi mari asupra lumii, abia la tinerete — acest prag al maturității — vezi cu adevărat lumea. Fericiti sunt cei ce o văd așa cum e! Și mai fericiti sunt cei ce pornesc a-i bățătorii cărările hotărâți să nu se potrivească umblărilor ei, nici în ruptul capului.

E așa de frumoasă lumea, dragii mei, pentru-că Dumnezeu a făcut-o. E frumoasă ca un soare înălțat pară de foc la răsărit. Dar și tristă ca un asfințit. Pentru unii; pentru cei mai mulți; poate pentru cei mai buni dintre noi. Să nu vă înșele aparențele: cei mai rumeni obraji — obraji îngelilor și ai sfinților cari bine au plăcut Domnului... dar și ai oamenilor cari li se aseamănă mai mult decât își pot îngădui s'o arate semenilor lor — acopăr prea adeseori tristeți fără număr, dureri de nespuns, doruri fără leac. Pentru-că lumea aceasta

ca și soarele — cu care am comparat-o — poartă urme de întinăriune, de proveniență ulterioară actului zidirii ei. Petele din soare se refuză vederii omului de rând. A trebuit să treacă vreme îndelungată, să fie construite aparate optice de uluitoare precizie și de dimensiuni cu adevărat astronomice până să se ajungă la descoperirea și desenarea lor aproximativă. Și chiar de-atunci încoace, cu toate că aceste aparate au devenit oarecum obiecte de comerț, la îndemână — hai să zicem! — tuturor, nu le poți afla pe toate răzvoarele și nici nu le poți manevra ca pe orice marfă de tarabă. Trebuie să cercețezi un observatoriu bine utilitat și să recurgi la serviciile specialiștilor, dacă îți cu orice preț să le vezi cu ochii tăi. În caz contrar, te mulțumești cu ceea ce și se spune într'o sală de curs, cmpletând expunerea teoretică, dacă-i posibil, cu ceva proiectiuni, schițe, desene, ilustrații moarte și deslușirile cărturărești pe cari pasiunea frecventării asidue a bibliotecilor nu le refuză nici unui cunoscător al buchilor. Dar chiar și'n cazul posibilităților minime de informație — cazul nostru, al mai tuturor — cui-i-ar trece prin minte să pună la îndoială cuceririle făcute pe acest tărâm de științele exacte? Aud răspunsul pe care-l dați: nimănui!

Petele lumii? La fel!

Le văd mulți, dar mulți confundă pețele din soare cu umbrele pe cari norași trecători le aştern pe fața soarelui. Unora, lumea le apare — le pare! (simt nevoia acestei rectificări!) — tristă și rea pentru că nu le oferă toate — sau nimic din — plăcerile jinduie de nesațiul lor vital. Altora, dimpotrivă: ea imble prea multe prilejuri la dezaxare, la descumpănire, cari li strivesc pe cei ce nu știu să le reziste la vreme și cu destulă tărie. Numai aceștia văd cu adevărat insuficiențele „veacului” pe care-l deplânge și-l detestă și. Apostol Pavel, numai creștinii adevărați, cari s'au desbrăcat de propriul eu egoist și de totă grija cea lumească. Ei mănuesc fără greș telescopul concepției de viață creștine, care le permite să vadă oricând — să vadă fără greș — scăderile lumii acesteia. Ei nu exagerează niciodată și nu ocolesc nici când nici un aspect disgrațios al acestei crude realități. Ei au la îndemână cumpăna de precizie a judecării pe care Hristos însuși a rostit-o la adresa veacului acestuia, fie direct, fie prin privilegiată ai revelațiilor Sale de talia sfântului Apostol Pavel. Și — ceea ce este mai important — n'o lasă să ruginească.

*

Minunea alegerii Apostolilor, minunea mântuirii lumii

— Predică la Dumineca a doua după Rusalii —

Iubiți credincioși,

Lumea veche și în special cărturarilor și rabinii lui Israel spuneau că din cele șapte mări, pe care le-a creat Dumnezeu în lume, cea mai frumoasă, cea mai minunată și cea mai fermecătoare este marea Galileii. Pentru sublimitatea ei Dumnezeu a rezervat-o exclusiv pe aceasta pentru Sine.

Pe malurile acestei mări, care era într'adevăr podăba lumii vechi, se preumbla într'una din zile Mântuitorul. Nu venea ca să se recreeze, nici să-și vadă privirea pe luciul liniștit al apelor, nici să admire palatele strălucitoare, înălțate la marginea mării și nici măcar să se înveselească în mijlocul naturii, cultivată cu toată îngrijirea. Nu!

Iisus Hristos a venit să-și aleagă urmași, să înroleze apostoli, să rănduască vestiitori ai Evangheliei. Și de pe malul mării Galileii și-a ales pe cei dintâi patru ucenici, pe cele două perechi de frați, pe Simon și pe fratele său Andrei, precum și pe Iacob împreună cu fratele său Ioan, fiii lui Zevedei. Alegea aceasta a fost temelia zidirii unei lumi noi, a fost începutul întronării împărăției lui Dumnezeu în lume, a fost cel dintâi pas de înrolare a luptătorilor pentru răspândirea luminii cerești în mijlocul întunerecului din lumea pământului.

Și în această alegere — ca de altfel în toată viața și activitatea Mântuitorului — constatăm un fenomen interesant, un lucru minunat și anume: Iisus Hristos nu-și alege ucenicii Săi dintre înaintea stătătorii societății de atunci, nici dintre viteji luptători din armată, nici dintre cei ce aveau nesfârșite bogății, nici dintre vestiții înțelepți ai timpului, nici chiar dintre cărturarii de atunci si cu atât mai puțin dintre cei sătui și mulțumiți, cărora puțin le pasă de alte împărății, căci împărăția lor a venit de mult. Nu, pentru că Hristos cunoștea toată psihologia acestor clase sociale, știa prejudecățile acestor oameni, știa măsura în care ei sunt legați de desertăciunile vieții trecătoare și totala lor incapacitate de a se deslega de ele și a se face crainicii unei lumi noi.

Iisus Hristos „și-a ales apostolii din prostimea Galileii” și cu acești oameni simpli după port și după vorbă, dar mari în credința lor curată, a curcit lumea. „Pe acești pescari ce-ar fi murit în paragina Capernaumului fără ca nimăni, poate doar vecinii, să fi știut de seama lor, Iisus i-a schimbat în sfinți pe cari oamenii îi pomenesc

până azi în rugăciunile lor”. Totdeauna omul mare e creator de suflete mari, iar în cazul de față când omul este și Dumnezeu adevărat se face a doua creație a lumii întregi. Istoria ne arată că omul mare a descoperit totdeauna dintr'un popor adormit pe cei în stare să l trezească; dintr'un popor fără vlagă, pe războinici; dintr'un popor neluminat pe luminători. Oricând se aprinde focul, dacă se găsește o mână care să-l știe aprinde. Când se arată pe zarea lumii un David își află îndată Ghiborimii, un Agamemonon Eroii, un Artur Pairi, un Carol cel Mare Paladini, un Napoleon Mareșalii” [G. Papini: Viața lui Hristos, pag. 90—91] și Iisus Hristos, acest Om și Dumnezeu adevărat, pescarii Săi minunați.

Deci pentru un popor și pentru mântuirea lui vremea nu este niciodată prea târzie. Se așteaptă numai ivirea izbăvitorului, se așteaptă ivirea făcătorului de minuni și mântuirea se realizează îndată. Iisus Hristos prie minunea alegerii Apostolilor Săi din rândurile oamenilor simpli de pe malurile mării Galileii a făcut începutul minunii celei mari de mântuire a lumii întregi

Frați creștini,

Trăim vremuri de răscredi. Bunniri în care lumea a crezut cu pasiune se dovedesc fără nici o valoare. Puteri care păreau nebiruite se prăbușesc fără rezistență. Prietenii care păreau nedespărțiți se transformă peste noapte în dușmăni de moarte. Vrășmășii care până ieri nu se încăpeau se împerechează și se împreună astăzi ca să surpe pe alții. Totul se mișcă, totul se clatină, nimic nu mai este statornic sub picioarele lumii de astăzi. Se năruie lumea care a fost clădită cu superficialitate din desertăciuni, pe valuri de nisip... și se vor prăbuși cu siguranță și puterile care se reazimă pe îngâmfare, pe înșelătorie și pe minciună.

Fără chiagul credinței în Dumnezeu și fără pasiunea unui ideal superior, care să robească toate puterile individului și toate puterile națiunii, înfripările minții omenesti și toate șubredele combinații și realizări, se împărștie totdeauna în bătaia vânturilor protivnice, se năruie — mai curând sau mai târziu — sub loviturile puternice ale adevărului.

Cucernici creștini,

În mijlocul nestatorniciei de azi, în mijlocul nesiguranței generale în care trăim, există totuși un punct solid de care ne putem amina nădejdiile de iz-

băvire în orice clipă a vieții noastre. Această statornicie e Iisus Hristos cel veșnic nebiruit, este Mântuitorul, care aleargă continuu pe maluri de mări să-și caute urmașii. Spre El să ne îndreptăm deci gândurile, spre El să ne îndreptăm sufletele și pe El să-L rugăm cu toată căldura inimii noastre zicând:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule nostru cel care Te-ai milostivit și prin patima Ta cea sfântă ai mântuit din cumplita robie a păcatului întreg neamul omenesc, milostivește-Te și în clipa de față și trimite darul Tău asupra noastră! Copleșește, Doamne, cu iubirea Ta de oameni mulțimea greșelilor noastre și nu Te uita la fărâdelegi, că de te vei uita la fărâdelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi astăzi?

Mântuitorule bune, care ai ales din mijlocul lumii pe cei doisprezece Apostoli, prin care ai condus Biserica și ai biruit lumea, alege Doamne, din mijlocul neamului nostru pe cei mai buni, pe cei mai plini de credință, pe cei mai luminați și mai însuflețiți îndrumători ai sufletului și prin ei și pentru vrednicia lor dăruiește-ne Doamne, [fericire adevărată în față mare și curat românească și mântuire veșnică în împărăție dumnezească. Amin.

Pr. Sp. Cândea

Șezătoare ostășească

Școala de subofițeri de Cavalerie de sub comanda dlui Lt.-Colonel Isăceanu V. a organizat o foarte reușită șezătoare ostășească Sâmbătă 12 Iunie c.

Partea primă a programului a cuprins coruri religioase executate de corul elevilor subofițeri sub conducerea viguroasă a C. Părinte Diacon A. Scurtu. Drept omagiu pentru munca depusă în cadrele școlii pe teren cultural, elevii au oferit C. Diacon A. Scurtu o frumoasă iconă. În aplauzele sălii arhipline C. Sa a sărutat icona primită.

În partea a doua a programului elevii școlii s'au distins prin cântece populare și patriotice, prin declamări și prin prelese naționale de războiu și de cinstire a eroilor căzuți dela Prut la Odesa, la Sevastopol, la Stalingrad.

Totul a culminat în punctul final *România Nouă*, în care s'a arătat grafic prin hărți prezentate pe scenă precum și prin măturisiri ostășești, cari sunt vrenile și aspirațiunile noastre de viitor. S'a creat o atmosferă de căldă însuflețire în întreaga asistență, programul încheindu-se în frenetice aplauze. Felicităm școala și comandantul cari poartă astfel de aspirațiuni în suflet.

G. Benescu

Svonul umple întâi târgul, dar curând îl face să și ardă

tut, scuiptat, palmuit și pronit pe cruce — a câta oară? — de astă dată din pricina noastră, a tuturor celor ce ne gătim să-L servim — și nu să-L răstignim?

N'ăș vrea să mi se reproșeze că agreez expresiile „tari” când spun că detest clerul sinucigaș pentru că, după a mea smerită părere, o asemenea calamitate nu-mi pare exclusă. Hristos însuși a precizat că păcatul unui salt în vâltoare, cu piatra atârnată de gât, e mai lesne de ispășit decât smintirea unuia din numărul frați mai mici al Săi, cari numai atunci dobândesc folosință spre mântuire când predicile „gurilor de aur” sunt întregite de condate corespunzătoare. Mai precis: de o conduită. Căci pentru un preot — de facto sau în spe-nu pot exista mai multe condate, decât prin abațere dela linia severă a comportării lui în lume, prin abuzuri pe cari Hristos nu le-a încurajat nici când, pentru că nu putea să le încuviințeze.

Și această comportare, iubiți studenți teologi, este egală cu propoziția paulină: „Nu vă potriviți veacului acestuia!” (Romani 12, 2). Nu c'ar fi din samă afară de rău, dar nu face voia lui Dumnezeu.

Vai celor ce văd în ea o interdicție — și nu un îndemn. Unii ca aceștia n'au apucat să priceapă cât de plăcută este

Expoziția de copii din Rășinari

Despărțământul «Astra» Sibiu, în înțelegere cu intelectualii și conducătorii comunei Rășinari, au organizat o expoziție de copii care s'a desfășurat după un bogat și instructiv program, în ziua întâia de Rusalii.

Întâia expoziție de acest fel în Rășinari, s'a ținut în anul 1912. Cea de a doua, dela praznicul Rusaliilor, a avut același caracter românesc, cultural și social, cu nimic mai prejos ca cea dintâi. Interesul țărâniunii noastre față de îngrijirea copiilor crește în raport cu progresul general. Sfaturile ce se dau zi de zi de cei chemați în privința îngrijirii copiilor: ca sămânța cea bună, află țarina primitorului, care aduce rod cinstit. Se cultivă și se propagă de conducătorii firești ai satelor noastre aceleași virtuți de totdeauna, care au susținut neamul în trecut și-l vor susține și în viitor: legea, limba și obiceiurile. Noțiunile de igienă pe cari trebuie să le cunoască mai în deaproape mamele, sunt tot mai mult asimilate și urmate.

Cu acest prilej au descins dela Sibiu, dñii: Insp. școlar reg. Silviu Teposu, președ. desp. «Astra»; Dr. I. Cosma, insp. Sanitar; Prof. I. Isacu, casierul desp.; Dr. Gh. Popovici, prof. uuv.; I. Vuia, prof. univ.; N. Rădulescu-Dobrogea, insp. adm. cu dna: Prof. stavr. E. Cioran ș. a.

Mamele cu copii între 1-3 ani, erau înșiruite în fața Căminului Cultural, în număr de 123. S'a alcătuit comisia examinatoare din dñii: Dr. Gh. Popovici; I. Cosma; I. Blaga, Dna Rădulescu. S'au distribuit următoarele premii: Diploma cl. I la 3 copii; diploma cl II la 38; câte 500 Lei la 69; câte 1.000 Lei la 8; câte 3.000 Lei la 5 copii — în suma totală de Lei 60000. În afară de această sumă la care au contribuit desp. «Astra», comuna politică, Biserica ș. a. trei familii anonime, au dăruit câte o vacă cu lapte la o familie cu 8 copii: la o văd. din războiu, cu 2 copii; și la o alta cu 3 copii a cărui soț e dispărut în valoare totală de Lei 115.000. — Fapta celor trei familii anonime, cu dare de mână, e și creștinească și românească și orice laudă e de prisos. Am înțeles, că se mai află familii cari vor urma exemplul celor trei pentru a veni în ajutorul celor ce în aceste vremuri grele se luptă cu existența zilnică.

După premiere a urmat în sala arhiplină a Căminului Cultural producțiunea corală, culturală, deschisă de președ. eocal al «Astrei» pâr. I. Brote. Producțiunea încadrată cu cântece, jocuri, declamări din partea elevilor dela grădinița de copii; școala primară; Corul de adulți «St. Gheorghe» apoi dansuri naționale de feciorii satului ș. a. au făcut

Ați desprins, iubiți studenți teologi, — sunt siguri! — tâlcul acestui sbor de gând plecat la picioarele Crucii. Strădania noastră, a profesorilor voștri, urmărește să vă înlesnească zi de zi cunoașterea aprofundată a acestei concepții de viață, să vă ajutoreze întru improprierea ei organică, devenind pentru voi o a doua natură: natura majoră, biruitoare aici și pretutindenea, acum și totdeauna, pe toată durata vieții voastre și în împrejurările cele mai neprielnice măturisiri fățișe, netemătoare de lanțuri și de sabie, a adevărurilor lui Hristos.

Este aceasta doar întâia etapă a muncii înnoitoare de suflet care se desfășoară înăuntrul instituției noastre. Cealaltă, pe care aș intitulă-o a controlării rezultatelor ei — o străbateți a nu știu câta oară în acest an școlar de ieri dimineață. E rândul duhovnicului, așa dar și al profesorilor constituiți în rugători către Dumnezeu pentru iertarea greșelilor voastre, să verifice sporul apropierii voastre de Hristos, la bucuriile de negrăit ale căreia nu numai noi, ci mai ales El, Domnul cerului și al pământului, vă chiamă mereu.

E vremea pocăinței voastre pentru tot ce ați greșit cu cuvântul sau cu fapta, cu lucrul sau cu gândul. E sorocul ușurării

de povara păcatelor cari eventual v'ar sbârci frăgezimea tinereții...

„Și al hotărării năprasnice de-a nu mai pleca urechea la șoptele lor amăgitoare.

Repet o veche povață când vă spun că trebuie să vă silniți a tinde mereu, vizibil de zor, spre statura bărbatului desăvârșit pe care l-a întrușipat Hristos și l-au reactualizat — la diferite soroace ale erei noastre — sfinții cari bine au plăcut Domnului. Asta, cu atât mai vârtos cu cât acum, ca și alte dăți — mai insistenț ca oricând — toți ochii sunt ațintiți asupra noastră. Lumea s'a cam saturat de orașiile umflate ale profesioniștilor unei politici decăzute de mult dela nivelul ei inițial de artă făuritoare a binelui obștească, pentru că ele s'au dovedit a fi sălcii și goale de sens, și mai ales în flagrantă contradicție cu ticătosul stil de viață al autorilor lor. Gândiți-vă bine — o spun pentru noi, și de aceea numai între noi — că într'o bună zi ea ar putea să întoarcă spatel și predicilor noastre — și din pricina noastră să asvârle cu pietre în altarele pe cari Hristos se preamărește din veac. Spectacolul acesta dezolant — vă întreb — câți dintre voi l-ați putea suporta?... câți ați putea supraviețui deșezătoarei rușini și costisitoare dureri de a-l vedea pe Hristos bă-

înaintea Domnului hotărârea liberă și conștientă de a se alia cu El împotriva duhului răutății care suflă peste scorța pământului, împietrind sufletele oamenilor și înversunându-i pe unii împotriva altora.

Am cetit undeva, azi noapte — nu întâia oară — tâlcul exact al acestui îndemn paulin. Scria acolo, că strădania aceasta de înfruntare categorică a deprinderilor dubloase cari cutreeră lumea în căutarea de victime docile, trebuie să fie de durată: „Dară nu o sumă de zile cere dela noi Pavel, ci prefacerea întregii noastre vieți”.

Și sf. Ioan Hrisostom — căci de el era vorba — adaugă cu vizibilă amărăciune: „Noi însă, ne întoarcem la prihana de dinainte, și după tinerețea câștigată prin har ne pregătim noi înșine, prin păcate, bătrânețea de dinainte”.

Iubite student teolog și drag tânăr prin vârstă și vigoare: Ingenunchează sub epitrafii și ușurează-te de toată prihana vieții tale. Inima mea — și-a tuturor dascălilor tăi, cari, te-asigur, stau mereu aproape de a ta — vor să te știe proprietar al eternei tinereți câștigate prin har.

Vrei și tu?

Știu că vrei — și că nu eziti să-ți agonisești ca s'o păstrezi deapururi.

Dr. GRIGORIE T. MARCU

cea mai bună impresie de stăruința neobosită a corpului didactic dela școalele locale.

A urmat conferința foarte instructivă a dlui prof. Dr Gh. Popovici despre natalitate și mortalitate cu privire la situația locală.

Președ. desp. de S. Teposu, a lămurit necesitatea și folosul acestor expoziții, prin calde și înflăcărate cuvinte, cu considerare la lupta și realizarea drepturilor noastre naționale.

Laudă se cuvîne tuturor: preoți, învățători, primar, notar, medic și tuturor conducătorilor cari au ostenit pentru reușita serbării și-i onorează deopotrivă pentru munca depusă, ca aceasta expoziție a doua, să fie la înălțimea celei din trecut.

C.

De ziua cărții

Cu prilejul zilei cărții, în 7 I. c., P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan al Clujului scrie, în Tribuna din acel oraș, următoarele:

«Toate zilele anului s'ar cuveni să fie ale cărții. Fiindcă ceace-i lumina și căldura soarelui pentru trupul făpturilor lui Dumnezeu, este lumina și dulceața cărții pentru sufletul oamenilor.

O viață superioară, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu nu poate fi zidită decât cu poveștele cărții cele bune, în primul rând, firește, cu nevestejița înțelepciune a Scripturilor Sfinte.

Si totuși, nici măcar cărturarii nu păstrează — cu toții — neîtrerupta legătură cu cartea, fiindcă aspra lege a trebuințelor trupesti le confiscă și lor aproape tot răgazul vieții.

În ziua cărții întreaga obște iubitoare de lumină e chemată să-și aducă aminte de cuvântul Domnului, după care „nu numai cu pâine va trăi omul...”.

Ziua cărții îi aduc aminte scriitorului, că talentul e un dar dumnezeesc; de aceea nu se cuvîne să fie ținut fără rodire, dar nici nu e îngăduit să fie tăvălit în noroi.

Librarul îi aduce aminte că nu e numai un neguțător, ci și un misionar; un fel de diacon al scriitorului-preot.

Iar pe cititori îi povățuește cu sf. apostol Pavel: „Toate să le ispitifi, ce este bun să țineți” (I Tes. 5, 21).

Duhovnicul și păcătoșii

(Urmare) (3)

Astfel, pentru a ilustra dulceața înșelătoare a păcatului, duhovnicul va folosi citatul: „Am gustat numai din vârful toiagului celui din mâna mea puțină miere și iată mor” (I. Imp. 44).

Celor ce s'au înstreinat de Dumnezeu, le va aminti cuvintele prorocului Isaia: „Fii am născut și am crescut, iar aceia s'au lepădat de mine”. Isaia I. 2.

Celor ce vatămă pe semenii în averea lor le putem aminti cele scrise de Ap. Pavel către Corinteni: „Nici furii, nici lacomii, nici bețivi, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”.

Desfrânătorilor, în cadrul învățaturii, le vom zice: „Căci aceasta să o știți că nici un desfrânat nu are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu” (Efes. V. 5).

Clevetitorilor: „De orice cuvânt desert, pe care îl vor grăi oamenii, își vor da seama în ziua judecării”. Mat. XII. 36.

Cel ce se găsește într-o stare morală bună, poate fi prevenit prin aceste cuvinte:

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat Mercuri, 16 VI c. la București, pentru a rezolva mai multe chestiuni bisericesti importante. Sâmbătă, 19 VI c. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

P. S. Episcop Nicolae Colan la Sibiu. Joi 17 Iunie c. la orele 18 a sosit la Sibiu P. S. Episcop Nicolae Colan venind dela Cluj peste Alba-Iulia.

La reședința mitropolitană P. S. Sa a fost întâmpinat, în absența I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, plecat la București, de consilierii arhiepiscopesi în frunte cu I. P. C. Sa Păr. Vicar Teodor Scorobעי și de profesorii Academiei teologice.

Dela Alba-Iulia la Sibiu, P. S. Sa a fost însoțit de Păr. prof. Dr. Grigorie T. Marcu.

Serbare măreață s'a desfășurat recent în Caransebeș, cu prilejul desvelirii monumentului de bronz înălțat în Parcul orașului întru pomenirea generalului Ion Dragalina, eroul dela Cerna și Jlu din marele război al întregirii neamului, P. S. Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului, și alți distinși vorbitori, au subliniat, în cuvântările lor, personalitatea viteazului general bănățean.

Ziarul „Ardealul”, organizează o săptămână literară, în sala Teatrului Municipal din Sibiu, în 24 Iunie 1943, ora 18, cu un bogat program, în care scriitorii ardeleni vor citi din operele lor, ear dl Ghiță Pop, fost ministru, va vorbi despre „România în fața Europei Noi”. Intrarea benevolă.

În ajutorul familiilor ostașilor de pe front. Consiliul de Patronaj ne cheamă pentru ziua de Duminecă 20 Iunie 1943, să ne oferim obolul în ajutorarea familiilor eroilor plecați la datorie pe front. Acești viteji trebuie să știe că neamul întreg poartă de grijă de cel dragi ai lor de acasă, — de copiii lor și de familiile care sufără în lipsa celor duși. Recunoșcători față de jertfele ostașilor, împlinim o creștinească și românească datorie alinând lipsurile celor de acasă și ocrotindu-i cu toată răvna.

ȘTIRI LOCALE

8. Duminecă în 20 Iunie 1943, servesc: prot. Mih. Neagu, prof. Aurel Nanu și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Ioan Circov și Simion Macarie. Predică: prof. Aurel Nanu. După masă la ora 4, predică la Oastea Domnului preotul Dr. Cornel Sârbu dela parohia Sibiu-Treistejari.

9. Joi în 24 Iunie 1943 la Nașt. Sf. Ioan Botezătorul servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Ioan Rujdea și Ștefan Morariu;

„Când stai, ia aminte să nu cazi”. I. Cor. X. 12.

Asemenea citate biblice pot fi întrebuințate cu folos la toate felurile de păcate și la toate categoriile de penitenți. „Tăria în Scripturi”, îi este de mult ajutor duhovnicului. E bine, însă, ca duhovnicul să-și facă, înainte de a pași la această taină, un reperatoriu de citate biblice în legătură cu misiunea lui de îndrumător al păcătoșilor.

Duhovnicul este în tot timpul un doctor al sufletelor. Dar acțiunea proprie de medic sufletesc al celor păcătoși o exercită în taina mărturisirii și în chip deosebit în prescrierea canoanelor. În acestea se vede mai ales priceperea lui de medic sufletesc. Nu canonul iartă păcatul, ci numai ajută la regenerarea sufletului și a vieții păcătoșului.

Sfinții părinți, ca niște neîntreцуți doctori sufletesci, ne-au lăsat canoane de penitență. Astfel de canoane avem dela Sf. Petru, Patriarhul Alexandriei, Sf. Vasile c. Mare, Sf. Grigorie de Nisa, Sinodul din Neo-Cezareea și cel dela Niceea. Dar toți sfinții părinți spun că aceste canoane nu se pot da uniform chiar pentru același

© P. Vintilescu, op. cit. pg. 181-184.

diaconli: Simion Macarie și Nicolae Petrescu. Predică: Prot. Mihail Neagu. După masă la ora 4 predică la Oastea Domnului duhovnicul Nicodim Belea dela Academia teologică.

AVIZ

I. La școalele confesionale secundare din Arhiepiscopia ortod. rom. de Alba-Iulia și Sibiu sânt vacante următoarele catedre:

- A. La liceul «A. Șaguna» din Brașov: 1. Catedra de religie Nr. 1. 2. " " limba română Nr. 3. 3. " " latină-elină Nr. 6. 4. " " matematică-fizică Nr. 16. 5. " " limba italiană Nr. 22. 6. " " igienă Nr. 23.

B. La liceul «A. Iancu» din Brad.

- 1. Catedra de limba română Nr. 14. 2. " " " franceză Nr. 15. 3. " " " germană Nr. 6. 4. " " " italiană Nr. 7. 5. " " geografie Nr. 10. 6. " " matematici Nr. 12. 7. " " matem. și fizică Nr. 13. 8. " " desemn și caligr. Nr. 16. 9. " " muzică Nr. 17. 10. " " medic școlar.

C. La Școala normală de băeți „A. Șaguna» din Sibiu:

- 1. Catedra de limba germană 2. " " științe naturale. 3. " " agricole. 4. " " muzică. 5. " " educație fizică.

D. La Școala normală de fete «A Șaguna» din Sibiu:

- 1. Catedra I-a de științe pedagogice. 2. " II-a " " 3. " de istorie. 4. " matematici. 5. " științe agricole.

E. La școlile confesionale greco-catolice din Blaj:

- 1. Catedra I-a de religie ortodoxă, 2. Cat. II-a de religie ortodoxă.

II. Pentru suplinitre sânt libere în cursul anului școlar 1943/44 (dacă se menține situația din anul școlar 1942/3) următoarele catedre:

- A. La liceul «A. Șaguna din Brașov»: 1. Catedra de limba franceză. 2. " " limba latină. 3. " " matematici. 4. " " limba română. B. La Școala normală de băeți «A. Șaguna» din Sibiu: 1. Catedra de religie.

păcat. Sf. Grigorie de Nazianz zice: „După cum nu tuturor corpurilor li se prescrie aceeași dietă sau dietă, ci când una, când alta, după gradul și natura boalei, tot așa de variate sunt leacurile și procedurile pentru vindecarea sufletelor. De aceasta dau dovadă însși bolnavii. Unii sânt vindecați numai cu cuvântul, alții de frâu...” Unora le priește lauda, altora muștrarea. Pe unii îi dă la brazdă iedemnul, pe alții ocară. Nu totdeauna medicamentele pe care le întrebuințăm, de pildă, asprimea, blândețea, sânt tot așa de categorice, adică totdeauna și pentru toți foarte bune. Ba ceva mai mult, uneori ceace pentru unii este foarte bun și de folos, la alții dă rezultate contrare, întrucât depinde mult de timp și de împrejurări, precum și de temperamentul bolnavului... De aceea este cu neputință a învăța odată pentru todeauna arta vindecării sufletelor... Numai practica și experiența îndelungată desăvârșesc știința și abilitatea medicului”. (Cuvânt despre fugă; cap. 30. 31. 32. 33. Citat după pr. P. Vintilescu op. cit. pg. 315.)

(Va urma)

Preot. Vasile Coman

III. Ore libere pentru suplinire sânt:

- A. La liceul «A Șaguna» din Brașov: 1. Ore de religie 5. 2. Ore de limba germană 7, care împreună cu alte ore vor forma o catedră complimentară. 3. Oră de istorie 4. 4. " " geografie 6. 5. " " științe naturale 8. 6. " " desemn 5. B. La liceul «A. Iancu» din Brad: 1. Ore de fizico-chimie 8. 2. " " religie 4. 3. " " limba franceză 5. 4. " " " germană 4. 5. " " " italiană 4. 6. " " fizică 3. C. La Școala normală de fete «A. Șaguna» din Sibiu: 1. Ore de contabilitate și cooperatiie 5.

Cei care dăresc să ocupe sau să suplinească la școalele noastre catedre sau ore, vor înainta până la sfârșitul lunii Iunie a. c., Consiliului arhiepiscopesc, ort. rom. din Sibiu cereri însoțite de actele necesare pentru numiri, precum și de propunerea Direcțiunii dela școala care cere numire.

Candidații să fie de confesiune ortodoxă.

Sânt preferați candidații care pe lângă studiile de specialitate au și studii teologice.

Sibiu, din ședința secției bisericesti, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 8 Iunie 1943.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 310/1943

(41) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Cerbta cu filia Pogănești din protopopiatul Dobra, județului Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post: 1. Salariul dela Stat 2. Casă parohială 3. Folosirea cimitirelor dela ambele Biserici. 4. Folosirea sesiunii parohiale de 4 1/2 jugăre în materie și 2 1/2 jugăre în filie, teren arabil și fânaș. 6. Stola obișnuită.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele prescrite de regulamentul parohial și de încuviințarea de candidare exoperată dela Înalt Prea Sfințitul Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului protopopesc ort. rom. al Dobrei, Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea Oficiului protopopesc, într'o Duminecă sau sârbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 15 Mai 1943.

Oficiul Protopopesc ortodox român al Dobrei, în înțelegere cu consiliul parohial din Cerbta.

Pr. Adam Lăzărescu adm. protopopesc

Nr. 6892/1943

Publicațiune

Potrivit dispozițiilor Art. 14 din noul Regulament al Academiei teologice „Andreiane” — Sibiu, Consiliul Arhiepiscopesc prin prezenta declară și publică vacante pentru chemarea restrânsă prin transferare sau pentru chemare largă prin numire ca titular a catedrelor:

- 1. „Istoria Bisericii universale cu Patrologia”, și 2. „Apologătica cu Sociologia de la acea Academie”.

Sibiu, din ședința bisericescă ținută la 8 Iunie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

ANUNȚ

Dr. GEORGIA LUCIAN, specialist în boli și operațiuni de nas, gât, urechi, reia consultațiile în Sibiu, strada Regina Maria 16, Etaj. I (43) 1-3